Suyun İzahı

Sâre Nur

Sanrılı saatlerin gemiyi yalpalattığını bilmek için su ile mesaiyi şiâr edinenler, bir damlanın yek bütününü de hatırdan çıkarmasın. Parmak uçlarından aşağı kayan, düşeceğini bilmiyor olabilir ama göz yanılmaz ve düşenin ardından bir duygu dalgasının serinliğinde açar ve kapar kirpiğini. İlk hamlede unuttukları, ikinci hamlede unutturan niyet. Su bu! Aktığı kadar yükselebilen bir şey. Yükseldikçe gömülen zamanın ferdiyetçi yüzü. Aşklar kadar pişmanlıklar, geçmişte geçememişleri görerek dönüştüren bir öğütme. Dalga dalga hafıza, ağlatarak suyu deliliğe teşne bir deftere yazıyor kaderi. Oysa su üstüne yazmak sadece bir niyet öpücüğü.

Suyun savunmasında ritim ile sınanmış tüm kalabalıklar; kulakları kapı kirişini çoktan geçmiş, atılan kulaçtan güç bulabilenin haline hayrette, ya da mantığı ile yüzeyde durabileni süzüyor. Elekten geçememiş ıpıslak hâllerinde hata payı ile ilerliyoruz derine. Daldıkça dalıyoruz bilinçte, sahi bilincin dışı yükseldikçe yüzeye, felsefeye aykırı bir tinselleşme ile yüzleşiyoruz. Sanki akse düşen bir yüzün binbir hâli. Işık kırılmasında bilince uygulanan ötenazi, öbür yakada artık yeni doğan. Su öldürürdükçe yaşatır ki fasıl ile fasıla arasındaki ince çizgi, damla ile bütünün zamanda birbirine dönüşmesi. Basitleştirdikçe zenginleşiyor süzülen, herhangi bir şeyi herhangi bir şeye dönüştürerek kimyaya duhul edebilenin, sahip olduğu zenginliği eksilteceği vehmine bürünenin suya ünsiyeti, kalıbının miktarıncadır. Sayıya dökülen bir karşılıklılık ötesidir oysa fasıl ile fasılayı anlamak.

Kaskatı bir akılla yatağına uzandığımız suyun meziyeti, fasılı fasılaya dahil etmekse eğer, dolu dizgin teslim olduğumuz diplerdeki basınç, vurgu vurgu ten ile ruhtan bir mayayı yoğuruyor ciddi ve anlamlı. Kapsayıcılığında renk şemasının yekünü, öyle kolayına bir sentez değil. Basıncın kulakları ve gözleri sarhoş etmesinde siluetlere giydirdiğimiz renkler sanki henüz keşfedilmemiş. Sanki henüz ikinci bir cemre düşmüş yeryüzüne ve gördüğüne bir daha, bir daha, yeniden değil yenilenerek bakmak. Suyun kimyasında çünkü sınırlarımızı alabora eden bir simya gizli. Boğuşulan dalganın kendisinden çok kendi hareket etme kabiliyetimiz. Şekil alan, adapte olan o oldukça suyla kavgadayız zannıyla, tokatlıyoruz bilemeden suyu. Suya adapte oldukça hızlanıyor hareket, bir balığın karnına düşen Yunus peygamberce inzivada arınıyor bilinç, karaya ayak basıyoruz emin ve kudret ile. Balığın karnında suyun ekseninde öğrendiysek ne mutlu, tüm sırlar, bizden bize bir yolculuğu taşımaktan ibarettir.

Suyun mertebesi yükseklerden aşağı, şekilden şuura, girdiği kabca ifadesini bulan bir irade üstülük. Suyun zararı suyu tanımayana, suyun faydası onunla akabilene. Rüyası olur suyun, derinlerde bir başka iklim, soğuğu önce üşütür kalbi. Önce ürkütür sebepsizce, aidiyetini gördükçe aşina kılınır zihin onunla dansa. Yüzeyde su kabarcıklarında boşluktur zihin altı magma. Serbestçe kulaçladığı bir sessizlik ki kulaklarda sadece suyun sesi ve bir iç ses. Kulağımızdadır her zamanda suyla ayyuka çıkar kendini bildirmesi. Mahkemeleri uzaklaştırırcasına bir başınalıkla, çıksak suyun dergâhına, yetişkinliğimizin yetemediği bir çocuk çırpınır kucağında. Çocuksuluk ayıp değil gülebildiğin kadar kıkırda der uzaklarda bir yerden gölgeler. O gölgelerin aksinde belirir suya yazdığımız yazı, kabarcıklara üflenen bir nefes ki yoktur hiçbir dinde günahı. Alırız yurdumuza, su içe çekilir. Salarız gurbete, düşer kâğıda, suyun izahı.

“Suyun İzahı”, Sâre **Nur**, iç/in bb, No: 103 HorsSérie - Ayrık Sayı - Special issue [04.2024]